

GYÓREI ZSOLT

Csepp

*Megágyazok néha.
Így indul az álom.
Eljön majd az ősz is.
Szőlő szól a tálon.
Rettegem a reggelt.
Szomjasak az esték.
Kettő, ami marad:
Az ima és a festék.*

Egyedül este

*Ím, én:
Üres szobában pislog a gyertya.
Valakire. Be se jött? Kiment?
Talán rögtön. Talán imént.
A kertben pihen egy gyertyán
Pár rímen.*

Lepkék, madarak

*Sétánk az erdőn. Hát ott
Elfogtam egy lepkét,
Amelyik téged látott,
Órzott szemed rajta néztem,
Színeidet szárnyán;
Elengedtem, szárnyát mintha
Most a Nap színébe tárnám,
Hogy dicsérjen, s jöjjenek hogy
Sok madarak, sok-sok lepkék,
Sok-sok szárnyuk, sok-sok színük,
Lesz ott piros, sárga, lesz kék,
Míg fölöttünk öreg ágon
Béke csüng – és persze ing is;
Madarak, lepkék színe, szárnya:
Ott inganak perceink is.*